

skulle hænge sammen med købstæderne. Derefter kom der en lang række decentraliseringsinitiativer: Bistandsloven kom ud, Mødrehjælpen forsvandt, sygekasserne forsvandt, vi fik decentraliseret psykiatrien, vi fik fjernet statshospitalerne, og vi fik de store institutioner for sent udviklede væk.

Vi har op igennem 1980'erne og 1990'erne systematisk ændret en lang række ting med decentralisering som mål, og derfor er det selvfølgelig også en stor dag i dag, når fru Inger Støjberg fra Venstre nu erkender, at der rent faktisk er sket utrolig meget i de sidste 35 år, siden vi fik kommunalreformen. Jeg husker tydeligt, at fru Inger Støjberg under andenbehandlingen sagde: Der er intet sket. Det er der, og jeg er glad for, at Venstre nu ved det.

Det, der så kommer til at ske her, er, at man, ud over at man laver en ændring af de fysiske rammer, fjerner amterne og fjerner regionernes mulighed for at fungere som politiske institutioner, i og med at de ikke har kommunalfuldmagt, så også smadrer det sociale område. Man kaster 50 bolde op i luften og håber så på, at man kan gribe de fleste af dem.

En lang række institutioner, en lang række borgere har rettet henvendelse til Folketingets Socialudvalg, til Kommunaludvalget, hvor de har påpeget de her problemer. Regeringen har stort set lige til sidste øjeblik afvist overhovedet at forholde sig til de her seriøse indlæg.

Kl. 10.45

Dér er der heldigvis begyndt at ske noget. Der er heldigvis kommet nogle ændringsforslag til nogle af sektorlovgivningerne, men desværre slet ikke nok.

Det, vi også samtidig ved, er, at indenrigsministeren ikke vil komme med en udligningsreform før kommunevalget, fordi man jo så som kommunalpolitiker, hvis man kommer fra højrefløjen, vil være nødsaget til at fortælle, hvor få penge der er at gøre godt med. Så kunne jeg godt se et skænderi med Dansk Folkeparti, som vil prioritere de oprindelige kommunale områder, herunder ældreplejen, over den lange række af andre opgaver, der også skal prioriteres, og som nu bliver lagt ud til kommunerne.

Noget andet, som også har været interessant i hele denne her debat, er, at vi på nuværende tidspunkt har en socialminister, der har så lidt tillid til kommunerne og kommunalpolitikere, at hun ikke vil være med til at fastsætte en minimumsgrænse for, hvornår ældre, der er visiteret til hjemmeplejen, skal have mulighed for at få

praktisk hjælp. Så lidt tillid, at socialministeren siger, at hvis det er sådan, at vi giver en minimumsgrænse på dette område, så går alle kommunerne ned til dette niveau.

Samtidig har man så utrolig stor tillid til kommunerne, at man siger: Alle børn, der har det skidt, vil kommunerne søreme naturligvis passe på; det skal nok gå alt sammen, de skal nok blive enige om det hele, de skal nok få penge nok, de skal nok bruge pengene til de svageste.

Det er utroligt, så stor forskel der er i den samme ministers hoved, og det er fantastisk, at indenrigsministeren ikke i langt højere grad har lyttet til de problemer, der er på socialområdet.

Vi har i vores betænkningsbidrag nøje redegjort for vores visioner om en kommunalreform, nøje redegjort for vores ønsker om en gradvis decentralisering, hvor man tager hensyn til de svageste.

Vi stemmer imod det her lovforslag.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup.

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, at der er stor brug for reformer i Danmark. Der er stor brug for, at vi får set på, hvordan mennesker får langt bedre vilkår, end mennesker har i dag; der er stor brug for at se på, hvordan vi sikrer en ordentlig ældreomsorg, så ældre får den hjemmehjælp, de har behov for, så de ansatte og de ældre sammen kan tilrettelægge arbejdet og den ældre selv kan bestemme, hvornår den ældre vil spise, have tøj på, sove osv.

Der er brug for reformer, så vi kan få skabt arbejdspladser i Danmark, så vi kan få skabt sammenhæng mellem, hvor folk bor, hvor de går på arbejde, hvor der er uddannelsesmuligheder, og den kollektive trafik, der kan sikre, at de kan komme frem og tilbage.

I stedet for ser vi desværre, at det går den modsatte vej, og det er noget af det mest brandærgelige ved den kommunalreform, som regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører nu, at den går i den stik modsatte retning af de reformer, som der faktisk er behov for.

Dertil kommer så, at det, man virkelig har brug for ude i kommunerne, er at have en ordentlig økonomi for at kunne levere en ordentlig velfærd. Der er brug for, at vi har de hænder, som skal til for at løfte opgaven.